

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และขอเสนอแนะ

การเสนอผลการวิจัยเรื่อง บทบาทที่คาดหวังและที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาไทยแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามที่ศูนย์ฯ กำหนด สำหรับการศึกษานอกโรงเรียน ญี่ปุ่นวิหาร ญี่ปุ่นสอน และนักศึกษาไทยในเขตกรุงเทพมหานคร นั้น ครอบคลุมสาระสำคัญดังนี้ วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลการวิจัย และขอเสนอแนะ ตามลักษณะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทที่คาดหวังและบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาไทยแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามที่ศูนย์ฯ กำหนด สำหรับการศึกษานอกโรงเรียน ญี่ปุ่นวิหาร ญี่ปุ่นสอน และนักศึกษาไทย
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังและความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาไทยแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามที่ศูนย์ฯ กำหนด สำหรับการศึกษานอกโรงเรียน ญี่ปุ่นวิหาร ญี่ปุ่นสอน และนักศึกษาไทย
3. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาไทยแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามที่ศูนย์ฯ กำหนด สำหรับการศึกษานอกโรงเรียน ญี่ปุ่นวิหาร ญี่ปุ่นสอน และนักศึกษาไทย ในแต่ละกลุ่ม

สมมติฐานของการวิจัย

1. บทบาทที่คาดหวังของผู้สอนการศึกษาไทยแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามที่ศูนย์ฯ กำหนด สำหรับการศึกษานอกโรงเรียน ญี่ปุ่นวิหาร ญี่ปุ่นสอน และนักศึกษาไทย แตกต่างกัน

2. บทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาปฐมวัยแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามทัศนะของเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาปฐมวัย แตกต่างกัน

3. บทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาปฐมวัยแบบเบ็ดเสร็จ ระดับที่ 3-4 ตามทัศนะของเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน แตกต่างกัน

4. บทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาปฐมวัยแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามทัศนะของผู้บริหารแตกต่างกัน

5. บทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาปฐมวัยแบบเบ็ดเสร็จ ระดับที่ 3-4 ตามทัศนะของผู้สอน แตกต่างกัน

6. บทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาปฐมวัยแบบเบ็ดเสร็จ ระดับที่ 3-4 ตามทัศนะของนักศึกษาปฐมวัย แตกต่างกัน

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้ เจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาปฐมวัย โดยมีจำนวนตัวอย่างประชากรทั้งหมด 1,258 คน และเก็บแบบสอบถามมาได้ 1,099 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 87.36

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยจัดทำเป็น 3 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 สำหรับ เจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน, ฉบับที่ 2 สำหรับผู้บริหารและผู้สอน, ฉบับที่ 3 สำหรับนักศึกษาปฐมวัย ในแต่ละฉบับจัดแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดย เจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน จะถามในเรื่อง เพศ, อายุ ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการศึกษาปฐมวัย, วุฒิทางกรุ๊ป และจำนวนครั้งในการไปตรวจเยี่ยม โรงเรียน ผู้บริหาร และผู้สอนจะถามในเรื่อง เพศ, อายุ ตำแหน่งในปัจจุบัน, ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนปัจจุบัน, วุฒิทางกรุ๊ป ประสบการณ์ในการเข้าอบรม, ความรู้ที่ได้รับจากการอบรม, และความรู้ที่ได้รับจากการปฏิบัติธรรมในการอบรม

ส่วนนักศึกษาสูงใน จัดการในเรื่อง เพศ, อายุ, ระดับการศึกษาในปัจจุบัน, อาชีพ และความมุ่งหมายสำคัญในการเข้ามาเรียน การศึกษาสูงใน

ตอนที่ 2 เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับ บทบาทที่คาดหวังและบทบาทที่ปฏิบัติจริง ของผู้สอนการศึกษาสูงแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 มี 3 ค้าน คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน และด้านความล้มเหลวของนักศึกษาแต่ละคนมีค่าตามปลายเปิดด้วย สำหรับแบบสอบถามในตอนที่ 2 นี้จะมีข้อคำถามเพิ่มอีก 3 ฉบับ

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามและเก็บคืนค่าย屯ของบางส่วน และบางส่วนได้ให้ช่วยวิจัยจากและเก็บคืนให้แก่ผู้วิจัยด้วยตัวเอง จำนวนผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาคัดเลือกฉบับที่สมบูรณ์เพื่อวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการทางสถิติกังนี้

1. ข้อมูลที่เป็นสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าอยุ่ละ

2. วิเคราะห์บทบาทที่คาดหวังและบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาสูงแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามที่ค้นของเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาสูง ใน การหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) เป็นรายชื่อในแต่ละค้าน

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวัง และความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาสูงแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ระหว่างผู้คนของเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาสูง โดยใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และทดสอบรายอื่นที่มีความแตกต่าง โดยวิธีทดสอบของเชฟเฟ่

4. เปรียบเทียบบทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาสูงแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามที่ค้นของเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน

ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาผู้ใหญ่ ในแต่ละกลุ่ม โดยใช้การทดสอบค่าที(t - test)

สรุปผลการวิจัย

ในการสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยจะได้แยกกล่าวสรุปเป็น 4 ตอน คือ วิเคราะห์สถานภาพของผู้สอนแบบสอบถาม, วิเคราะห์คะแนนเฉลี่ย บทบาทที่คาดหวังและบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4, เปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวังและความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ระหว่างหัวหน้าของเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษา นอกโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาผู้ใหญ่, เปรียบเทียบบทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามทั้งหมดของบุคคลแต่ละกลุ่ม ดังรายละเอียดที่จะนำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้สอนแบบสอบถาม

1. เจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน ที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 32 คน เป็นชายร้อยละ 59.37 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 43.75 มีระยะเวลาในการทำงานเกี่ยวกับการศึกษาผู้ใหญ่ระหว่าง 2-5 ปี เป็นส่วนมากคือร้อยละ 34.38 เจ้าหน้าที่ร้อยละ 56.25 มีภาระทางครุในระดับปริญญาตรี มีถึงร้อยละ 43.75 มีภาระทางครุในระดับปริญญาโท และส่วนใหญ่ของเจ้าหน้าที่คือร้อยละ 40.62 ได้ออกตรวจเยี่ยมโรงเรียน 9 ครั้งขึ้นไปก่อนปีการศึกษา

2. ผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งสิ้น 88 คน เป็นชายร้อยละ 60.23 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 46-55 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.86 ได้ปฏิบัติงานในโรงเรียนผู้ใหญ่ระหว่าง 2-5 ปี เป็นส่วนมากคือร้อยละ 35.23 ส่วนใหญ่ร้อยละ 88.64 มีภาระทางครุในระดับปริญญาตรี มีผู้บริหารถึงร้อยละ 85.23 ที่ได้เคยเข้ารับการอบรมผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 และส่วนใหญ่ร้อยละ 80.00 และร้อยละ 77.33 ตอบว่า ได้รับความรู้จากการบรรยายของวิทยากร และจากการฝึกปฏิบัติกรรมใน การเข้ารับการอบรมผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 อุปในระดับปานกลางตามลำดับ

3. ผู้สอนที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งสิ้น 347 คน เป็นหญิงร้อยละ 60.23 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 54.47 ไปปฏิบัติงานในโรงเรียน ผู้ใหญ่ระหว่าง 2-5 ปี เป็นส่วนมาก ร้อยละ 55.91 ส่วนใหญ่ร้อยละ 85.02 มีภาระทางครูในระดับปริญญาตรี มีผู้สอนที่ตอบแบบสอบถามคิดเป็นร้อยละ 57.06 ที่ได้เคยเข้ารับการอบรมผู้สอนการศึกษานุ่มนวลแบบเบ็ดเตล็ดระดับที่ 3-4 มากกว่าผู้ที่ไม่เคยเข้ารับการอบรม ซึ่งมีจำนวน คิดเป็นร้อยละ 42.94 และที่เคยเข้ารับการอบรมส่วนมากตอบว่าได้รับความรู้จากการและจากการศึกษาต่อไปในการอบรมในครั้งนี้ มากกว่าร่วมการอบรมผู้สอนการศึกษานุ่มนวลแบบเบ็ดเตล็ดระดับที่ 3-4 อุปกรณ์ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 73.23 และ 80.30 ตามลำดับ

4. นักศึกษานุ่มนวลที่ตอบแบบสอบถามมีจำนวน 632 คน เป็นหญิงร้อยละ 50.47 เป็นชายร้อยละ 49.53 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 56.65 นักศึกษานุ่มนวลที่ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 64.56 กำลังศึกษาอยู่ในระดับ 4 ส่วนมาก มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 53.16 นักศึกษานุ่มนวลส่วนใหญ่ร้อยละ 34.49 มีจุดมุ่งหมายสำคัญในการมาเรียนในโรงเรียนนุ่มนวล เพื่อต้องการประกอบนิยมบัตรเพื่อไปศึกษาต่อ มีเพียงร้อยละ 19.78 และ 14.08 ที่ตอบว่าต้องการนำความรู้ไปใช้ในการทำงาน และนำความรู้ไปปรับปรุงเชิงทฤษฎีความเป็นอยู่ในครอบครัว ตามลำดับ

ตอนที่ 2 บทบาทที่คาดหวัง และบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษานุ่มนวลแบบเบ็ดเตล็ดระดับที่ 3-4 ตามที่แนะของเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้บริหารผู้สอน และนักศึกษานุ่มนวล

1. บทบาทที่คาดหวัง

1.1 ทักษะของเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน

เจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน คาดหวังว่า ผู้สอนการศึกษานุ่มนวลแบบเบ็ดเตล็ดระดับที่ 3-4 ควรปฏิบัติบทบาทต่าง ๆ อุปกรณ์ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 4.09$) ทุกคน สรุปได้ดังนี้คือ

1.1.1 คุณการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียนคาดหวังว่า ผู้สอนการศึกษานุ่มนวลแบบเบ็ดเตล็ดระดับที่ 3-4

ควรปฏิบัติบทบาทนี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 4.19$) แต่เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่ามีบทบาทที่ควรปฏิบัติตามกฤษฎอยู่หนึ่งข้อคือ ซึ่งแจ้งให้นักศึกษาถูกระบุไว้ในคุณธรรมของบทเรียนก่อนเริ่มการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.053$) ส่วนข้อที่ควรปฏิบัติในเกณฑ์มาก เช่นกันแต่เป็นอันดับสุดท้ายคือ เชิญวิทยากรจากภายนอกมาบรรยายอภิปราย หรือสาธิตกิจกรรมใหม่ ๆ ในแกนักศึกษา ($\bar{X} = 3.63$)

1.1.2 ค่านการประเมินผลการเรียนการสอน เจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน คาดหวังว่า ผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ควรปฏิบัติบทบาทตามนี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.87$) และเมื่อพิจารณาแล้ว ทุกข้อควรได้ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มาก โดยเฉพาะข้อที่ว่า ประเมินผลการเรียนและเก็บคะแนนเป็นระยะ ๆ ระหว่างภาคเรียน ($\bar{X} = 4.34$)

1.1.3 ค่านความล้มเหลวของนักศึกษา เจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน คาดหวังว่า ผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ควรปฏิบัติบทบาทตามนี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 4.09$) และเมื่อพิจารณารายข้อแล้วทุกข้อควรได้ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มาก เช่นกัน โดยเฉพาะข้อที่ว่า เป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ และช่วยเหลือนักศึกษาในเรื่องการเรียน เช่น การเลือกโปรแกรมเรียน, การสอบแต่ตัว, การปรับปรุงการเรียน, การคุนควรความรู้เพิ่มเติม ($\bar{X} = 4.25$) และขอทว่า ทุกห้องเรียนมีผู้ที่ขาดเรียนบ่อย ๆ หรือขาดเรียนท่อเนื่องกัน เป็นเวลานาน เพื่อชักจูงให้มาเรียนตามปกติ ($\bar{X} = 4.25$) ส่วนข้อที่ควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มากแต่เป็นอันดับสุดท้ายคือ ร่วมเป็นสมาชิกในกิจกรรม nokshon เรียนของนักศึกษา เช่น การไปร่วมทัศน查รถหรือการไปร่วมงานรื่นเริงทาง ๆ ($\bar{X} = 3.69$)

1.2 หัวหน้าของผู้บริหาร

ผู้บริหาร คาดหวังว่า ผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ควรปฏิบัติบทบาทตามทาง ๆ อยู่ในเกณฑ์มากทุกคาน ($\bar{X} = 4.10$) สรุปให้ดังนี้ คือ

1.2.1 ค่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้บริหาร คาดหวังว่า ผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ควรปฏิบัติบทบาทตามนี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 4.10$) เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่าทุกข้อควรได้ปฏิบัติอยู่

ในเกณฑ์มาก เช่นกัน โดยเฉพาะขอทิว่า ส่งเสริมให้นักศึกษามีกำลังใจที่จะเรียน เช่น ชั้นเรียนผลงานของนักศึกษา ยกตัวอย่างนักศึกษารุ่นก่อนที่ได้ประสบผลสำเร็จในชีวิต ($\bar{X} = 4.33$) ส่วนขอทิว่า เชิญวิทยากรจากภายนอกมาบรรยาย อภิปราย หรือ สาธิตกิจกรรมใหม่ ๆ ให้แก่นักศึกษานั้น ผู้บริหารคาดหวังว่าผู้ลุ่นควรปฏิบัติอยู่ใน เกณฑ์มากแท้เป็นอันดับสุดท้าย ($\bar{X} = 3.55$)

1.2.2 ค่านการประเมินผลการเรียนการสอน ผู้บริหารคาดหวัง ว่าผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ควรปฏิบัติบทบาทค่านี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 4.01$) เมื่อพิจารณารายขอแล้วพบว่าทุกขอควรໄค์ปฏิบัติอยู่ใน เกณฑ์มากเช่นกัน โดยเฉพาะขอทิว่า ประเมินผลการเรียนและเก็บคะแนนเป็นระบบฯ ระหว่างภาคเรียน ($\bar{X} = 4.45$)

1.2.3 ค่านความล้มเหลวนักศึกษา ผู้บริหารคาดหวังว่า ผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ควรปฏิบัติบทบาทค่านี้โดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 4.21$) เมื่อพิจารณารายขอแล้วพบว่าทุกขอควรໄค์ปฏิบัติ อยู่ในเกณฑ์มากเช่นกัน โดยเฉพาะขอทิว่า แนะนำแนวทางให้นักศึกษาปฏิบัติตอนที่ เหมาะสมกับกฎเกณฑ์และระเบียบของโรงเรียนเพื่อให้ทุกคนอยู่รวมกันอย่างสงบสุข ($\bar{X} = 4.41$) ส่วนขอทิว่าปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มากแท้เป็นอันดับสุดท้ายคือ ขอทิว่า ร่วมเป็นสมาชิกในกิจกรรมนักธัชรีเรียนของนักศึกษา เช่น การไปร่วมทัศนาจร หรือ การไปร่วมงานรื่นเริงต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.94$)

1.3 หัวหน้าของผู้สอน

ผู้สอน คาดหวังว่า ผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ควรปฏิบัติบทบาทคานทาง ๆ อยู่ในเกณฑ์มากทุกคาน ($\bar{X} = 4.07$) สรุปได้ดังนี้ คือ

1.3.1 ค่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนคาดหวังว่า ผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ควรปฏิบัติบทบาทคานนี้โดยส่วนรวม อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 4.08$) แต่เมื่อพิจารณารายขอพบว่ามีขอที่ควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ ปานกลางคือ ขอทิว่า เชิญวิทยากรภายนอกมาบรรยาย อภิปราย หรือสาธิตกิจกรรมใหม่ ๆ ให้แก่นักศึกษา ($\bar{X} = 3.44$) นอกจากนั้นทุกขอควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มาก

โดยเฉพาะ ขอที่ให้แก่กิจกรรมมีส่วนในการเรียน เช่น การเลือกทึบ การเลือกเข้ากลุ่ม กิจกรรม ($\bar{X} = 4.39$)

1.3.2 ค้านการประเมินผลการเรียนการสอน ผู้สอนคาดหวังว่า ผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเตล็ดระดับที่ 3-4 ควรปฏิบัติบทบาทค่านี้โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.92$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อควรໄค์ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มากเช่นกัน โดยเฉพาะขอที่ว่า ประเมินผลการเรียนและเก็บคะแนนเป็นระบบ ๆ ระหว่างภาคเรียน ($\bar{X} = 4.41$)

1.3.3 ค้านความสัมพันธ์กับนักศึกษา ผู้สอนคาดหวังว่าผู้สอน การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเตล็ดระดับที่ 3-4 ควรปฏิบัติบทบาทค่านี้โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 4.19$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มาก เช่นกัน โดยเฉพาะขอที่ว่า แนะนำแนวทางให้แก่กิจกรรมปฏิบัติคนให้เหมาะสมกับกิจกรรม และระบุเป็นของโรงเรียน เพื่อให้ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ($\bar{X} = 4.38$) มีขอที่ควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มากแต่เป็นอันดับสุดท้ายคือ ขอที่ว่า ร่วมเป็นสมาชิกในกิจกรรมนอกชั้นเรียน เช่น การร่วมไปทัศน查 หรือ การร่วมงานรื่นเริงทาง ๆ ($\bar{X} = 3.78$)

1.4 หัวหน้าของนักศึกษาผู้ใหญ่

นักศึกษาผู้ใหญ่คาดหวังว่า ผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเตล็ดระดับที่ 3-4 ควรปฏิบัติบทบาททาง ๆ อยู่ในเกณฑ์มากทุกค่าน ($\bar{X} = 3.66$) สรุปได้ดังนี้

1.4.1 ค้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาผู้ใหญ่คาดหวังว่า ผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเตล็ดระดับที่ 3-4 ควรปฏิบัติบทบาทค่านี้โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.69$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อผู้สอนควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มากที่สุดคือ ขอที่ว่า ชี้แจงให้แก่กิจกรรมและเข้าใจดูคุณงามยามของบทเรียนก่อนเริ่มการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.99$) และขอที่ผู้สอนควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ปานกลางคือ ขอที่ว่า คำแนะนำการเรียนการสอนอย่างเป็นกันเองไม่เคร่งเครียด ($\bar{X} = 3.47$), เชิญชวนจากภายนอกมาบรรยาย ยกประยุ หรือสาธิตกิจกรรมใหม่ ๆ ให้แก่นักศึกษา ($\bar{X} = 3.25$) และขอที่ว่า สร้างสถานการณ์จำลอง กรณีตัวอย่าง หรือบทบาทสมมติ

เพื่อให้เกิดความตื่นเต้น ($\bar{X} = 3.25$) นอกจากนั้นทุกช้อควรปฎิบัติอยู่ในเกณฑ์มาก

1.4.2 ค้านการประเมินผลการเรียนการสอน นักศึกษาผู้ใหญ่คาดหวังว่าจะสอบการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ควรปฏิบัติบทบาทค้านนี้โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ ๔ สอบควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง คือ ข้อที่ให้เกิดมาเมื่อส่วนรวมในการวางแผนการวัดและประเมินผลกระทบทางเรียน ($\bar{X} = 3.22$) ให้เกิดมาได้ประเมินผลการเรียน การทำงานของคนเองเพื่อนำไปประกอบกับการประเมินผลของผู้สอน, ($\bar{X} = 3.40$) ให้เกิดมาได้ประเมินผลการทำงานของเพื่อนร่วมกลุ่มกิจกรรม, ($\bar{X} = 3.25$) และ ข้อที่ ๑ เปิดโอกาสให้เกิดมาประเมินผลการสอน ($\bar{X} = 3.16$) นอกจากนั้นทุกช้อควรปฎิบัติอยู่ในเกณฑ์มากโดยเฉพาะ ข้อที่ ๑ ประเมินผลการเรียนและเก็บคะแนนเป็นระบบ ๆ ระหว่างภาคเรียน ($\bar{X} = 3.93$)

1.4.3 ค้านความสมัพน์กับนักศึกษา นักศึกษาผู้ใหญ่คาดหวังว่า ผู้สอบการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ควรปฏิบัติบทบาทค้านนี้โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.74$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีข้อที่ ๔ สอบควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง คือ ข้อที่ ๑ พยายามทำความรู้จักกับนักศึกษาทั้งในและนอกชั้นเรียน ($\bar{X} = 3.36$) และข้อที่ ๑ ร่วมเป็นสมาชิกในกิจกรรมนักชั้นเรียนของนักศึกษา เช่น การร่วมไปทัศนาจร หรือการไปร่วมงานรื่นเริงต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.30$) นอกจากนั้นทุกช้อควรปฎิบัติอยู่ในเกณฑ์มาก โดยเฉพาะข้อที่ ๑ แนะนำแนวทางให้เกิดมาปฏิบัติในห้องเรียน แนะนำสังคมกับก្នុងเกณฑ์และระเบียบของโรงเรียน เพื่อให้ทุกคนอยู่รวมกันอย่างสงบสุข ($\bar{X} = 4.10$)

2. บทบาทที่ปฏิบัติจริง

2.1 ทัศนะของเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษากลุ่มออกโรงเรียน

เจ้าหน้าที่กรรมการศึกษากลุ่มออกโรงเรียน เห็นว่า ผู้สอบการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ให้ปฏิบัติบทบาทโดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{X} = 2.66$) โดยจะพิจารณาเป็นรายค้านดังท่อไปนี้

**2.1.1 ค้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เจ้าหน้าที่กิม
การศึกษานอกโรงเรียน มีความเห็นว่า ผู้สอนการศึกษาด้วยแบบเบ็ดเสร็จระดับ
ที่ 3-4 ໄค์ปฏิบัติบทบาทค่านี้โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{X} = 2.57$) แต่
เมื่อพิจารณารายชื่อ พนวชา เจ้าหน้าที่กิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียนมีความเห็นว่า
ผู้สอนໄค์ปฏิบัติบทบาทจริงอยู่ในเกณฑ์น้อย 9 ชื่อ โดยเฉพาะขอที่ว่า เชิญวิทยากร
จากภายนอกมาบรรยาย ภูมิปัญญา หรือสาขาวิชากิจกรรมใหม่ ๆ ให้แก่นักศึกษา
($\bar{X} = 1.72$) นอกนั้นทุกชื่อໄค์ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง**

**2.1.2 ค้านการประเมินผลการเรียนการสอน เจ้าหน้าที่กิม
การศึกษานอกโรงเรียน มีความเห็นว่า ผู้สอนการศึกษาด้วยแบบเบ็ดเสร็จระดับ
ที่ 3-4 ໄค์ปฏิบัติบทบาทค่านี้โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์น้อย ($\bar{X} = 2.45$) แต่เมื่อ
พิจารณารายชื่อ พนวชา เจ้าหน้าที่กิจกรรมการศึกษานอกโรงเรียน เห็นว่า ผู้สอนໄค์
ปฏิบัติบทบาทจริงอยู่ในเกณฑ์มาก คือประเมินผลการเรียนและเก็บคะแนนเป็นระยะๆ
ระหว่างภาคเรียน ($\bar{X} = 3.50$) มี 3 ชื่อ ที่ໄค์ปฏิบัติจริงอยู่ในเกณฑ์ปานกลางคือ
สำรวจที่ความรู้เดิมของนักศึกษา ก่อนเริ่มการเรียนการสอน, ($\bar{X} = 2.72$)
ประเมินผลนักศึกษาจาก ความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม และจากการสามารถ
ในการแก้ปัญหา, ($\bar{X} = 2.84$) ประเมินผลนักศึกษาโดยการจัดให้สอบ เช่น สอน
ประจำเดือน, สอบหลังจากเรียนจบบทเรียนหนึ่ง ๆ ($\bar{X} = 3.19$) นอกนั้นเจ้าหน้าที่
มีความเห็นว่า ผู้สอนໄค์ปฏิบัติจริงอยู่ในเกณฑ์น้อยทุกชื่อ**

**2.1.3 ค้านความสมัพนันกับนักศึกษา เจ้าหน้าที่กิจกรรมการศึกษา
นอกโรงเรียน มีความเห็นว่า ผู้สอนໄค์ปฏิบัติบทบาทค่านี้โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์
ปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) แต่เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า เจ้าหน้าที่เห็นว่า ผู้สอน
ໄค์ปฏิบัติจริงอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.59$) คือขอที่ว่า แนะนำแนวทางให้นักศึกษาปฏิบัติคน
ให้เหมาะสมกับกฎเกณฑ์และระเบียบของโรงเรียนเพื่อให้ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข
และขอที่ผู้สอนໄค์ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์น้อย ($\bar{X} = 2.34$) คือขอที่ว่า รวมเป็นส่วน一体ใน
กิจกรรมนักศึกษา เนื่องจาก การร่วมไปท่องเที่ยว หรือการไปร่วมงานรื่นเริง
ทาง ๆ นอกนั้นเจ้าหน้าที่มีความเห็นว่าผู้สอนໄค์ปฏิบัติจริงอยู่ในเกณฑ์ปานกลางทุกชื่อ**

2.2 หัวข้อของผู้บริหาร

ผู้บริหาร มีความเห็นว่า ผู้สอนการศึกษาอยู่ในรูปแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ให้ปฏิบัติบทบาทโดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{X} = 3.38$) โดยจะพิจารณาเป็นรายค้านก็ต่อไปนี้

2.2.1 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้บริหารมีความเห็นว่า ผู้สอนการศึกษาอยู่ในรูปแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ให้ปฏิบัติบทบาทค่านี้โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่า ผู้สอนให้ปฏิบัติจริงอยู่ในเกณฑ์มาก 5 ข้อ คือ ข้อที่ 1 เปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ($\bar{X} = 3.61$) ส่งเสริมให้นักศึกษามีกำลังใจที่จะเรียน ($\bar{X} = 3.68$) และนำหัวเรือกระบวนการเรียนมาใช้ในการสอน ให้นักศึกษาค้นคว้าและแสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลทางๆ ($\bar{X} = 3.52$) กระตุนให้นักศึกษานำความรู้จากห้องเรียนไปปฏิบัติในครรภ์ครอบครัว ($\bar{X} = 3.60$) และโดยเฉพาะข้อที่ 2 ให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียน ($\bar{X} = 3.72$) ข้อที่ 3 ผู้บริหารมีความเห็นว่า ผู้สอนปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์น้อย ($\bar{X} = 2.24$) คือ เข้มวิทยากรจากภายนอกมาบรรยาย อภิปรายหรือสาธิตกิจกรรมใหม่ ๆ แทนนักศึกษา นอกนั้นทุกข้อ ผู้สอนให้ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง (

2.2.2 ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ผู้บริหารมีความเห็นว่า ผู้สอนการศึกษาอยู่ในรูปแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ให้ปฏิบัติบทบาทค่านี้โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้บริหารมีความเห็นว่า ผู้สอนให้ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มาก 2 ข้อ คือ ข้อที่ 1 ประเมินผลการเรียนและเก็บคะแนนเป็นระยะ ๆ ระหว่างภาคเรียน ($\bar{X} = 4.16$) และข้อที่ 2 ประเมินผลนักศึกษาโดยการจัดให้สอบ ($\bar{X} = 3.92$) เช่นสอบประจำเดือน, สอบหลังจากเรียนจบบทเรียนหนึ่ง ๆ นอกนั้นผู้สอนให้ปฏิบัติจริงอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

2.2.3 ด้านความล้มเหลวนักศึกษา ผู้บริหาร มีความเห็นว่า ผู้สอนการศึกษาอยู่ในรูปแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ให้ปฏิบัติบทบาทค่านี้โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.65$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า 4 ข้อ ที่ผู้บริหารมีความเห็นว่า ผู้สอนปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง นอกนั้น ผู้บริหารมีความเห็นว่า

ผู้สอนได้ปฏิบัติตามอย่างในเกณฑ์มากทุกข้อ โดยเฉพาะขอที่ว่า แนวแนวทางให้นักศึกษาปฏิบัติ ทันให้เหมาะสมสมกับกฎเกณฑ์และระเบียบของโรงเรียนเพื่อให้ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่าง ส่งบสุข ($\bar{X} = 4.10$)

2.3 หัวหน้าของผู้สอน

ผู้สอนมีความเห็นว่า ผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ได้ปฏิบัติบทบาทโดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{X} = 3.36$) โดยจะพิจารณา เป็นรายค้านักศึกษาไปนี่

2.3.1 ค่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้สอนมีความเห็นว่า ผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ได้ปฏิบัติบทบาทこんなโดยส่วนรวม อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) แต่เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้สอนได้ปฏิบัติ บทบาทจริงอยู่ในเกณฑ์อยู่ ($\bar{X} = 1.93$) คือ ขอที่ว่า เช่นวิทยากรภายนอกมาบรรยาย อภิปรายหรือสาขิกิจกรรมใหม่ ๆ ในแก้ไขศึกษา มีอยู่ 8 ข้อ ที่ผู้สอนมี ความเห็นว่า ผู้สอนได้ปฏิบัติจริงอยู่ในเกณฑ์มาก โดยเฉพาะขอที่ว่า ให้นักศึกษา มีส่วนร่วมในการเรียน ($\bar{X} = 4.14$) นอกจากนั้นผู้สอนได้ปฏิบัติจริงอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ทุกข้อ

2.3.2 ค่านการประเมินผลการเรียนการสอน ผู้สอนเห็นว่า ผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ได้ปฏิบัติบทบาทこんなโดยส่วนรวม อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{X} = 3.17$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ผู้สอนเห็นว่า ผู้สอน ได้ปฏิบัติจริงอยู่ในเกณฑ์มาก 3 ข้อ คือ ขอที่ว่า ประเมินผลนักศึกษาจากความ กระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรม, ($\bar{X} = 3.50$) ประเมินผลนักศึกษาโดยการจัด ให้สอบ, ($\bar{X} = 3.86$) และโดยเฉพาขอที่ว่า ประเมินผลการเรียนและเก็บ คะแนนเป็นระยะ ๆ ระหว่างภาคเรียน ($\bar{X} = 4.14$) นอกจากนั้นผู้สอนได้ปฏิบัติ อยู่ในเกณฑ์ปานกลางทุกข้อ

2.3.3 ค่านความสัมพันธ์กับนักศึกษา ผู้สอนมีความเห็นว่า ผู้สอน การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ได้ปฏิบัติบทบาทこんなโดยส่วนรวมอยู่ใน เกณฑ์มาก ($\bar{X} = 3.66$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีอยู่ 2 ข้อ ที่ผู้สอนได้ปฏิบัติอยู่

ในเกณฑ์ปานกลาง คือ ขอที่ว่า ร่วมเป็นสมาชิกในกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{x} = 3.10$) และขอที่ว่า ให้เวลาเป็นพิเศษสำหรับผู้เรียนอ่อนหือเพลิดในการสอน ($\bar{x} = 3.27$) นอกนั้นทุกชั้นผู้สอนໄດ້ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มาก โดยเฉพาะขอที่ว่า แนะนำทางให้นักศึกษาปฏิบัติคนให้เหมาะสมกับกฎหมายและระเบียบของโรงเรียน เพื่อให้ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ($\bar{x} = 4.00$)

2.4 ทักษะของนักศึกษาผู้ใหญ่

นักศึกษาผู้ใหญ่มีความเห็นว่า ผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับที่ 3-4 ໄດ້ปฏิบัติบทบาทค้านทาง ๆ อยู่ในเกณฑ์ปานกลางทุกค้าน ($\bar{x} = 3.27$)

2.4.1 ค้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาผู้ใหญ่มีความเห็นว่า ผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ໄດ້ปฏิบัติบทบาทค้านนี้โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{x} = 3.30$) เมื่อพิจารณารายชื่อ พนักงานศึกษาผู้ใหญ่ มีความเห็นว่า ผู้สอนໄດ້ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์อยู่หนึ่งข้อ คือ เฉลี่ยวิทยากรจากภายนอกมาบรรยาย อกิจกรรม หรือสาขาวิชาที่จัดในนั้น ๆ แก่นักศึกษา ($\bar{x} = 1.83$) ส่วนที่ผู้สอนปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มากมี 8 ข้อ โดยเฉพาะขอที่ว่า ให้นักศึกษามีอิสระในการเรียน เช่น การเลือกที่นั่ง การเลือกเข้ากลุ่มกิจกรรม ($\bar{x} = 3.94$) นอกนั้น ผู้สอนໄດ້ปฏิบัติจริงอยู่ในเกณฑ์ปานกลางทุกข้อ

2.4.2 ค้านการประเมินผลการเรียนการสอน นักศึกษาผู้ใหญ่มีความเห็นว่า ผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ໄດ້ปฏิบัติบทบาทค้านนี้โดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{x} = 3.13$) เมื่อพิจารณารายชื่อ พนักงาน น้อย 2 ข้อ ผู้สอนໄດ້ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มากก็คือ ขอที่ว่า ประเมินผลนักศึกษาโดยการจัดให้สอบ เช่น สอบประจำเดือน สอบหลังจากเรียนจบหรือไม่ ๆ ($\bar{x} = 3.54$) และโดยเฉพาะขอที่ว่า ประเมินผลการเรียนและเก็บคะแนนเป็นระยะ ๆ ระหว่างภาคเรียน ($\bar{x} = 3.80$) นอกนั้นผู้สอนໄດ້ปฏิบัติจริงอยู่ในเกณฑ์ปานกลางทุกข้อ

2.4.3 ค้านความสัมพันธ์กับนักศึกษา นักศึกษาผู้ใหญ่เห็นว่า ผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ໄດ້ปฏิบัติบทบาทค้านนี้โดยส่วนรวม

อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{x} = 3.37$) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า มีอยู่ 3 ข้อ ที่ผู้สอนได้ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มาก คือ ขอที่ว่า เป็นปริญญาให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักศึกษาในเรื่องการเรียน ($\bar{x} = 3.63$), ทิคตามซักถามถึงผู้ที่ขาดเรียนบ่อย ๆ หรือขาดเรียนพอเนื่องกันเป็นเวลานานพร้อมหงหางแก้ไข เพื่อสร้างให้มาเรียนตามปกติ ($\bar{x} = 3.70$) และโดยเฉลี่ยขอที่ว่า แนะนำแนวทางให้นักศึกษาปฏิบัติคนให้เหมาะสมกับกฎเกณฑ์และระเบียบของโรงเรียนเพื่อให้ทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข ($\bar{x} = 4.00$) นักนักผู้สอนได้ปฏิบัติจริงอยู่ในเกณฑ์ปานกลางทุกข้อ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของบทบาทหัวและความแตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ระหว่างทัศนะของเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษากลุ่มโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่

สมมติฐานข้อที่ 1 บทบาทที่คาดหวังของผู้สอนการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับที่ 3-4 ตามทัศนะของเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษากลุ่มโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า เจ้าหน้าที่กรรมการศึกษากลุ่มโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ มีความคาดหวังที่ตอบบทบาททั้ง 44 ข้อ ที่ผู้สอนการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ควรปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า เจ้าหน้าที่กรรมการศึกษากลุ่มโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ มีความคาดหวังที่ตอบบทบาทผู้สอนควรปฏิบัติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า บทบาทที่คาดหวังของผู้สอนการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามทัศนะของเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษากลุ่มโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่แตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 2 บทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับที่ 3-4 ตามทัศนะของเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษากลุ่มโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ แตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า เจ้าหน้าที่กรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาสูงสุดในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 44 ช้อ ที่มีส่วนการศึกษาสูงสุดแบบเบ็ดเสร็จ ระดับที่ 3-4 ได้ปฏิบัติจริง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายค้านพบว่า เจ้าหน้าที่กรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอนและนักศึกษาสูงสุดในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ปฏิบัติจริงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า บทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาสูงสุดแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามที่แนะนาของเจ้าหน้าที่กรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาสูงสุด แตกต่างกัน

หัวข้อที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาสูงสุดแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามที่แนะนาของเจ้าหน้าที่กรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาสูงสุด ในแต่ละกลุ่ม

สมมติฐานข้อที่ 3 บทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาสูงสุดแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามที่แนะนาของเจ้าหน้าที่กรมการศึกษานอกโรงเรียน แตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า บทบาทของผู้สอนการศึกษาสูงสุดแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 รวม 44 ช้อ มีคะแนนเฉลี่ยบทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่ปฏิบัติจริง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกช้อ พนักงานโดยคะแนนเฉลี่ยบทบาทที่คาดหวังสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยบทบาทที่ปฏิบัติจริงทุกช้อ จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า บทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาสูงสุดแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามที่แนะนาของเจ้าหน้าที่กรมการศึกษานอกโรงเรียนแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อที่ 4 บทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาสูงสุดแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามที่แนะนาของผู้บริหาร แตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า บทบาทของผู้สอนการศึกษาสูงสุดแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 รวม 44 ช้อ มีคะแนนเฉลี่ยบทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่ปฏิบัติจริง

แทกทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 ทุกข้อ ทั้งนี้โดยคะแนนเฉลี่ยบบทาที่คาดหวังสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยบบทาที่ปฏิบัติจริงทุกข้อ จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า บทบทาที่คาดหวังกับบทบทาที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามที่แนะนำของผู้บริหาร แทกทางกัน

สมมติฐานข้อที่ 5 บทบทาที่คาดหวังกับบทบทาที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามที่แนะนำของผู้สอน แทกทางกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า บทบทาของผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 รวม 44 ข้อ มีคะแนนเฉลี่ยบบทาที่คาดหวังกับบทบทาที่ปฏิบัติจริงแทกทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 ทุกข้อ ทั้งนี้โดยคะแนนเฉลี่ยบบทาที่คาดหวังสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยบบทาที่ปฏิบัติจริงทุกข้อ จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่า บทบทาที่คาดหวังกับบทบทาที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามที่แนะนำของผู้สอน แทกทางกัน

สมมติฐานข้อที่ 6 บทบทาที่คาดหวังกับบทบทาที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามที่แนะนำของนักศึกษาผู้ใหญ่แทกทางกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า บทบทาของผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 รวม 44 ข้อ มีคะแนนเฉลี่ยบบทาที่คาดหวังกับบทบทาที่ปฏิบัติจริงแทกทางกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 ทุกข้อ ทั้งนี้โดยคะแนนเฉลี่ยบบทาที่คาดหวังสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยบบทาที่ปฏิบัติจริงอยู่ 43 ข้อ แต่มีอยู่หนึ่งข้อที่คะแนนเฉลี่ยบบทบทาที่ปฏิบัติจริงสูงกว่าบทบทาที่คาดหวัง คือ ในนักศึกษามีอิสระในการเรียน เช่น การเลือกที่นั่ง, การเดือดเข้ากุ่มกิจกรรม จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6 ที่ว่า บทบทาที่คาดหวังกับบทบทาที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามที่แนะนำของนักศึกษาผู้ใหญ่ แทกทางกัน

อภิปรายผล

1. บทบทาที่คาดหวังของผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามที่แนะนำเจ้าหน้าที่กรมการศึกษาก่อโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาผู้ใหญ่

เมื่อได้พิจารณาจะเห็นว่าในแบบแผนนี้เป็นแบบแผนที่ขาดห่วงของผู้สอนการศึกษาให้ไป远ๆ แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามที่ประสงค์ของเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาให้ไป远ๆ pragmatism ทั้ง 4 กลุ่ม คาดหวังว่า ผู้สอนควรปฏิบัติบทบาทอยู่ในเกณฑ์มากทุกครั้ง ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากการที่ผู้จัดสร้างขึ้นในแบบสอบถามนั้นได้จากการศึกษาแนวความคิดทฤษฎีทั่วไป จึงทำให้บทบาททาง ๆ มีแนวโน้มไปในทางที่ผู้สอนควรปฏิบัติ (Positive) และเมื่อพิจารณาท่อไปถึงคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 4 กลุ่ม พบร้า เจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน คาดหวังว่าผู้สอนควรปฏิบัติบทบาทอยู่ในระดับสูงกว่าที่นักศึกษาให้ไป远ๆ ได้ คาดหวังไว้ ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ บุกคลัทั้ง 3 กลุ่ม คือ เจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอนต่างก็เป็นผู้ค่าเนินการในการจัดตั้งโรงเรียนให้ไป远ๆ ทั้ง เป็นผู้ปฏิบัติในการค่าเนินการ เรียนการสอน จึงยอมมีความคาดหวังว่าผู้สอนควรได้ปฏิบัติบทบาทให้คิดที่สุดเพื่อให้ผลการคำนวณงานการศึกษาให้ไป远ๆ แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ประสบผลสำเร็จและมีประสิทธิภาพ แต่ในด้านนักศึกษานั้นให้ถึงจะมีความคาดหวังอยู่ในเกณฑ์มากทุกครั้งแต่ระดับคะแนนเฉลี่ยไม่สูงเท่าทั้ง 3 กลุ่ม ก็อาจเป็นเพราะนักศึกษา ผู้ให้คะแนนในระดับที่ 3-4 นี้ ส่วนใหญ่เคยผ่านการเรียนในระบบโรงเรียนมาแล้ว ดังนั้นประสบการณ์ความอาชญาลักษณะที่ทำให้นักศึกษาให้ไป远ๆ ไม่ถูกต้อง คาดหวังเกี่ยวกับตัวครุภัณฑ์สอนไว้ในระดับสูงนัก ในบทบาทแท็คติกเมื่อสั่งท่านาสนใจคือ จะกล่าวเป็นรายคันดังนี้

ค้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีบทบาทหนึ่งที่นาสนใจ ซึ่งเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน และนักศึกษาให้ไป远ๆ ทางคาดหวังว่าผู้สอนควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มากที่สุด คือ "ชี้แจงให้นักศึกษารู้และเข้าใจด้วยหมายของบทเรียนก่อนเริ่มการเรียนการสอน" ซึ่งการชี้แจงด้วยหมายของบทเรียนก่อนที่จะเรียนหรือสอนนั้น เท่ากับเป็นการปูทางให้นักศึกษาได้เดินทางนั้นไปอย่างถูกต้อง Aker (อาจถึงใน โน้ตบุ๊ก อัปคลาสเรีย์ ม.บ.ป. : 26-27) ก็ได้ให้ความสำคัญของเรื่อง การชี้แจงหรือบทหวานวัดถูประสงค์ หรือด้วยหมายไว้ในหนังสือหลักการเรียนรู้ของ เขายาว่า "ควรจะมีการหน่วงนิ่งไว้ก่อนประสังค์ของการเรียนเสมอว่าเรียนทำไม่

จะมีการเข้าสู่เป้าหมายมากน้อยแค่ไหนแล้ว เพราะฉะนั้นเรียนเกิดความลับสนใน การเรียน หรือลงจากเป้าหมายเดิม เขายังห่อใจหรือห่มความสนใจไปเลย์ก็ได้" เช่นเดียวกับที่สุพัตรา ชุมเกตุ (2524 : 380-385) ให้กิจมาสาเหตุการออก กลางคืนของนักศึกษาญี่ปุ่น และพบว่า สาเหตุหนึ่งคือ ญี่ปุ่นสอนไม่ใช่แรงจูบมุงหมายหรือ วัตถุประสงค์ของการเรียนให้นักศึกษาได้ทราบ ดังนั้น จึงเป็นที่น่าลังเกตว่า เจ้าหน้าที่ กรมการศึกษานอกโรงเรียน ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการติดตามการปฏิบัติงานของญี่ปุ่น และเป็นผู้ตัดสินใจสอนกันนักศึกษาญี่ปุ่นซึ่งเป็นผู้เรียน วิถีความคาดหวังตรงกันในบทบาท คำนี้ จากการพนับนี้อาจแสดงให้เห็นว่า ถ้าญี่ปุ่นสอนและญี่ปุ่นไม่มีความเข้าใจ ตรงกัน นับถึงแต่เริ่มหเรียนซึ่งถือเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนการสอน ก็ยอม ทำให้การดำเนินกิจกรรมทาง ๆ ในกระบวนการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่นและ ไม่หลงทางคุยกันท่องฝ่าย นอกจากนี้ในกิจกรรมการเรียนการสอนนี้ยัง พนอีกว่า บทบาทอีกบทบาทหนึ่งที่ต้องตอบแบบสอบถามทั้ง 4 กลุ่ม ทางคาดหวังอยู่ในระดับ ที่ได้เลี่ยงกัน คือ เจ้าหน้าที่กรมการศึกษานอกโรงเรียน ญี่ปุ่น บริหาร ผู้สอน คาดหวังว่า ญี่ปุ่นควรปฏิบัติอย่างในแบบที่เป็นอันดับสุดท้าย ในขณะที่นักศึกษาญี่ปุ่นคาดหวังว่า ญี่ปุ่นควรปฏิบัติอย่างในแบบที่เป็นอันดับแรก ที่อุบหนาที่ว่า "เชิญวิทยากรจากภายนอกมา บรรยาย อภิปราย หรือสาธิตกิจกรรมใหม่ ๆ ให้แก่นักศึกษา" ทั้งนี้อาจเป็นเพียง ทั้ง 4 กลุ่ม อาจเห็นพ้องกันว่า ถ้าญี่ปุ่นได้ปฏิบัติบทบาทที่นี่ ให้ดีแล้วก็ไม่มีความ จำเป็นมากนักในการที่จะห้องมีวิทยากรพิเศษจากภายนอกมาช่วยอีก ซึ่ง Carl Rogers (ช่างถึงใน สุรัตน์ วัฒนาวงศ์ 2524 : 61-62) ให้เขียนถึง บทบาทของค่านหนึ่งของ ผู้อำนวยความสัมภាន ในการสอนผู้ญี่ปุ่นไว้ว่า นอกจากเป็นผู้สอนบทเรียนแล้ว" ผู้อำนวยความสัมภានควรครบท่องเมืองความเข้าใจตนเองในฐานะเป็นแหล่งความรู้ที่มีความ คล่องตัว และยืดหยุ่นได้ เพื่อที่สามารถนำไปสู่ความสามารถในการใช้ให้เกิดประโยชน์ จากการเรียนรู้" จึงอาจเป็นที่ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 4 กลุ่ม อาจจะคาดไว้ว่า ญี่ปุ่นสอนการศึกษาญี่ปุ่น คือญี่ปุ่นอำนวยความสัมภានไม่ใช่ครูที่ยัดแบบบทเรียนเป็นอุปกรณ์ เท่านั้น จึงทำให้ทางฝ่ายทางก็ไม่เน้นกิจกรรมใช้วิทยากรภายนอกมากนัก

ค้านการประเมินผลการเรียนการสอน ผลกระทบการวิจัยพบว่า เจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาสูงวัยทางมีความคาดหวังทรงกันว่า บทบาทผู้สอนควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มากเป็นอันดับแรก คือ "ประเมินผลการเรียนและเก็บคะแนนเป็นระยะ ๆ ระหว่างภาคเรียน" ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 4 กลุ่ม เห็นพ้องกันว่า การประเมินผลการเรียนและเก็บคะแนนเป็นระยะ ๆ ทำให้เห็นผู้สอนและผู้เรียนทราบพัฒนาการของผู้เรียนตลอดเวลาอันเป็นภาระจะสหอนถึงการสอนของผู้สอนด้วยและจากการศึกษาพบว่า Ralph C. Dobbs (1976 : 42) ได้ให้อาเซนด์เกี่ยวกับการประเมินผลสำหรับการสอนไว้ คือ "ควรมีการประเมินผลตลอดระยะเวลาในการเรียนการสอน และวน返ผลมาเป็นเครื่องประกอบการพิจารณาว่า ควรที่จะดำเนินการใดๆ ให้อีกหรือไม่ หรือโครงการไหน ๆ ที่นำไปใช้ได้ไม่ดี" นอกจากนี้ผลการวิจัยในบทบาทคนนี้ สอดคล้องกับที่ นวลเส็นห่วง์เชิดชูรัตน์ (2522 : 172-180) ได้ทำการศึกษาวิจัยและพบว่า ความต้องการประการหนึ่งของนักศึกษาสูงวัยคือ ทองการให้ครุยสอนประเมินผลการเรียนการสอน ขอย ๆ

ค่านความล้มเหลวนักศึกษา ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาสูงวัย มีความคาดหวังทรงกันว่า บทบาทหนึ่งที่ผู้สอนควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มากและเป็นอันดับแรก คือ "แนะนำทางให้นักศึกษาปฏิบัติคนให้เหมาะสมกับกฎเกณฑ์และระเบียบของโรงเรียน เพื่อให้ทุกคนอยู่รวมกันอย่างสงบสุข" ทั้งนี้อาจเป็นเพราะบุคคลทั้ง 3 กลุ่ม ทองคำเงินทอง ของการเรียนการสอนรวมกันภายในบริเวณโรงเรียน และเห็นความจำเป็นของการที่ต้องมีกฎระเบียบเพื่อให้นักศึกษาสูงวัยซึ่งมีภูมิหลังทาง ๆ กัน ได้ปฏิบัติเพื่อให้ทุกอย่างดำเนินไปอย่างเรียบร้อย หรืออาจเป็นเพราะบุคคลทั้ง 3 กลุ่ม ทางก็ยังต้องกับประสมการณ์เดิมของการเรียนการสอนในระบบโรงเรียนซึ่งทองคำเงินทอง ที่เพื่อให้นักเรียนได้ปฏิบัติตาม นอกจากนี้ยังมีอีกบทบาทหนึ่งที่นำเสนอเจ้าหน้าที่ คือบทบาทที่ว่า "ร่วมเป็นสมาชิกในกิจกรรมออกชั้นเรียนของนักศึกษา เช่น การร่วมไปทัศนการหรือการไปร่วมงานรื่นเริงทาง ๆ" ซึ่งทั้งเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษา นอกโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน คาดหวังทรงกันว่า ผู้สอนควรปฏิบัติบทบาทนี้อยู่ใน

เกณฑ์มากแท้เป็นอันกับสุดท้าย ส่วนนักศึกษาผู้ใหญ่การหังว่าผู้สอนควรปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ทั้งนี้ เพราะผู้สอนแบบสอบถามมาจะเห็นว่า ผู้สอนไม่มีปฏิสัมพันธ์อันดีกับผู้เรียนในระหว่างคำแนะนำในกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในชั้นเรียน และมีความเข้าใจช่วยเหลืออยู่เรียนอยู่อย่างสม่ำเสมอและการเข้าร่วมกิจกรรมนอกชั้นเรียนค้าง ๆ ที่นักศึกษาจัดขึ้นก็คุณไม่มีความจำเป็นมากนัก ทั้งน้อนอาจเนื่องมาจากภาระของผู้สอน และความต้องการสนับสนานเป็นส่วนตัวระหว่างนักศึกษา ประกอบกับความรับผิดชอบอื่น ๆ ที่ผู้สอนอาจจะต้องรับภาระอีกในการนี้ของการจัดกิจกรรมนอกชั้นเรียน จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยของบทบาทที่คาดหวังขึ้นในสูงเท่ากับคะแนนเฉลี่ยของข้ออื่น ๆ ในหัวข้อเดียวกัน

2. บทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามทักษะของเจ้าหน้าที่กิจกรรมการศึกษากลุ่มโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษา ผู้ใหญ่

เมื่อได้พิจารณาคะแนนเฉลี่ยของบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามทักษะของเจ้าหน้าที่กิจกรรมการศึกษากลุ่มโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอนและนักศึกษาผู้ใหญ่ ปรากฏว่าห้อง 4 กลุ่ม มีความเห็นตรงกันว่า ผู้สอน ได้ปฏิบัติบทบาทโดยรวม ๆ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ทั้งนี้อาจจะแสดงว่า การปฏิบัติบทบาทจริง ๆ ของผู้สอนนั้น ยังไม่ถึงขั้นที่ผิดชอบแบบสอบถามห้อง 4 กลุ่มพอใจ จนจะให้ความเห็นว่า อยู่ในเกณฑ์มาก หรือมากที่สุด แต่ก็ไม่ถึงขั้นที่จะเห็นว่า น้อยที่สุด ซึ่งอาจเป็นดังที่ วิรากร ผดุงชีวิต (2519 : 101-105) ได้ศึกษาถึงปัญหาการเรียน การสอนสังคมศึกษาในโรงเรียนผู้ใหญ่ โดยสอบถามความคิดเห็นจากครู และนักศึกษา ผู้ใหญ่ ซึ่งปรากฏผลว่า ครูส่วนใหญ่ตอบว่าสมัครสอนในโรงเรียนผู้ใหญ่ เพราะใจรัก แต่รอยละ 39.99 ของครูตอบว่า ยังมีข้อดองใจอยู่บางในวิธีการจัดการศึกษา ดังนั้น น่าจะเป็นไปได้ว่า ผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 เองก็มีความต้องใจที่จะถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียนโดยโอกาส จึงไม่มีความพยายามที่จะปฏิบัติบทบาทให้คืบสู่ ซึ่งสังเกตได้จากการคาดหวังของกลุ่มผู้สอนแบบสอบถามที่เป็นผู้สอน แท้ที่

ยังทำได้ไม่ดีเท่าที่ควรและยังอยู่เพียงระดับปานกลาง อาจเนื่องมาจากการความเข้าใจในหลักการปฏิบัติในการเรียนการสอนอยู่ในที่ เพราะถ้าไก่พิจารณาจากจำนวนผู้สอนที่ตอบแบบสอบถามที่ได้รับการอบรมนั้นมีเพียง รายละ 57.06 ชั่งทางผู้สอนการศึกษาอยู่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ได้รับการอบรมโดยทั่วไปทั้งหมด อาจทำให้สามารถปฏิบัติบทบาทในแต่ละด้านได้ดียิ่งขึ้น เพราะได้เรียนรู้หลักการพื้นฐานทาง ๆ มาบาง จากการวิจัยนี้จะพิจารณาเป็นรายค่านั้นก็อีกไปนี้

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาอยู่ใน นิ้วมีความเห็นตรงกันว่า บทบาทหนึ่งที่ผู้สอนได้ปฏิบัติจริงอยู่ในเกณฑ์อยู่ ถึงแมจะไม่ถึงเกณฑ์อยู่ที่สุด แต่คะแนนเฉลี่ยก็ทำก้าวกระโดดเด่นของของอน ๆ ทั้งสิ้น คือ "เชี่ยวชาญจากการสอนภาษาไทย อภิปราย หรือสาธิตกิจกรรมใหม่ ๆ ให้แก่นักศึกษา" ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ในกรณีที่ว่า ระยะเวลาในการทำการสอน มีจำกัดซึ่งผู้สอนต้องสอนให้หันหลักสูตร และในการเชี่ยวชาญร่วมช่วยให้ความช่วยเหลือในการสอนนั้นออกจากจะมีข้อจำกัดในเรื่องเวลาดังกล่าว ก็อาจจะเป็นเพราะคุณลักษณะในเรื่องงบประมาณมากที่ขาดแคลนวิทยากร หรือมีเงินนักศึกษาเป็นเพรากผู้สอนเองเคยชินกับการสอนนักเรียนภาคกลางวันทุกคนของมาตรฐานคุณภาพ ผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มันส ภาควิชี (2520 : 68) ที่พบว่า พฤติกรรมที่ครูผู้สอนการศึกษาอยู่แบบเบ็ดเสร็จได้ในอย่างที่สุดคือ การเชี่ยวชาญการพิเศษมาช่วยในการสอน แทนอย่างไรก็ตาม ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาอยู่ในที่ ที่มีความเห็นตรงกันว่า ผู้สอนได้ปฏิบัติบทบาทของหนึ่งอยู่ในเกณฑ์มากเป็นอันดับแรก คือ ให้นักศึกษามีอิสระในการเรียน เช่น การเลือกที่นั่ง, การเลือกเข้ากลุ่มกิจกรรม" ทั้งนี้อาจเป็นเพราะอยู่ตอนแบบสอบถามทั้ง 3 กลุ่ม นำประสบการณ์จากการเรียน การสอนในโรงเรียนยกตัวเปรียบเทียบ จึงทำให้เห็นว่า การที่ผู้สอนได้ปฏิบัติ สำหรับนักศึกษาอยู่ในค้านการให้อิสระนั้นอยู่ในเกณฑ์มาก แต่พิจารณาจากความเห็นของเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน ซึ่งเป็นผู้ติดตามและอบรุณผู้สอน พบว่า เจ้าหน้าที่เห็นว่าผู้สอนได้ปฏิบัติบทบาทของนั้นอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะเจ้าหน้าที่ไก่รับสั่งที่พนฯ เนื่องไปเบรียบเทียบกับหลักการ

ทางทฤษฎี หรือหลักเกณฑ์ในการอบรม จึงทำให้ยังไม่สามารถให้ความเห็นได้ว่า สอน
โดยวิธีสอนที่อยู่ในเกณฑ์มาก

ค้านการประเมินผลการเรียนการสอน เจ้าหน้าที่กรมการศึกษานอกโรงเรียน
ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาผู้ใหญ่ มีความเห็นตรงกันว่า ผู้สอนโดยวิธีสอนที่อยู่
ในเกณฑ์มากเป็นอันดับแรก คือ "ประเมินผลการเรียนและเก็บคะแนนเป็นระยะ ๆ
ระหว่างภาคเรียน" ซึ่งสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้สอนแบบสอบถามทั้ง 4 กลุ่ม
ทั้งที่ความมาแล้ว และจากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียน ทำ
ให้เป็นที่สังเกตว่าอาจเป็นเพราะไคเมร่าเป็นกราฟท์ที่กิจกรรมการวัดการประเมินผล
การเรียนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 พ.ก.2522 ที่ระบุไว้ชัดเจนใน
ผู้สอนโดยวิธีสอนในหมวด 2 วิธีวิธีประเมินผลการเรียนข้อหนึ่งที่ว่า ประเมินผล
ระหว่างเรียนเป็นระยะ ๆ เพื่อศึกษาผลการเรียนและเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน
และคะแนนที่ได้จะถือเป็นคะแนนเก็บหรือไม่ก็ได้แล้วแต่ครุภัณฑ์ของครูผู้สอน (กระบวนการ
ศึกษานอกโรงเรียน 2523 : 28-33) นอกจากว่าอาจจะเป็นในกรณีที่ผู้สอนต้อง^{ใช้}ประเมินผลเป็น
ตัวกราฟทุนใหญ่เรียนมีความคืบหน้าอยู่เสมอ ๆ ในการทำกิจกรรมการเรียนการสอน
นอกจากนักศึกษาท่านที่ ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาผู้ใหญ่ มีความเห็นตรงกันว่า
ผู้สอนโดยวิธีสอนที่อยู่ในเกณฑ์มาก คือ ประเมินผลนักศึกษาโดยการจัดให้สอบ เช่น
สอบประจำเดือน, สอบหลังจากเรียนจบหรือทุกหนึ่ง ๆ ทั้งนี้อาจเป็นผลลัพธ์เนื่อง
มาจาก การที่ผู้สอนโดยวิธีสอนเป็นระยะ ๆ ระหว่างเรียนนั้น จึงที่สามารถ
ทำได้ง่าย และเห็นผลเร็วที่สุดคือ การให้สอบ ซึ่งอาจเป็นความเคยชินที่ผู้สอนได้
ปฏิบัติอยู่ในขณะที่สอนนักเรียนในโรงเรียนภาคกลางวัน อย่างไรก็ตามจากการศึกษา
เอกสารทาง ๆ พ.ว. Richard A. Boudreau (1977 : 216) ได้ให้ขอ
เสนอแนะไว้ว่า "การสร้างความมั่นใจในการเรียนการสอนแก่ผู้ใหญ่นั้น ควรใช้
วิธีการกราฟทุนความการจัดให้มีการทดสอบบ่อย ๆ เพื่อให้ผู้ใหญ่รู้สึกว่าเขาประสบ
ผลสำเร็จในการเรียน แต่แบบของการทดสอบนั้นต้องไม่ยากเกินไป" นอกจากนี้
จากข้อเสนอแนะของประเทือง แคงงาม (2520 : 117) ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับ

การศึกษาสู่ใหญ่แบบเบ็ดเตล็ด ข้อหนึ่งคือ การที่จะทำให้การเรียนการสอนการศึกษาสู่ใหญ่แบบเบ็ดเตล็ดมีประสิทธิภาพนั้น เป็นการเรียนการสอนจนลงในแต่ละครั้งควรให้ประเมินการสอนว่า ได้ดำเนินไปตามจุดมุ่งหมายเพียงใด ผู้เรียนมีพฤติกรรมเบลี่ยนแปลงอะไรบ้าง รวมทั้งนำเอาข้อพารองมาปรับปรุงให้การเรียนการสอนที่ไปบรรยายมากขึ้น เช่นเดียวกับที่วาระ ผดุงชีวิต (2519 : 101-105) ได้ทำการวิจัยและพนวานักศึกษาสู่ใหญ่ได้ให้อย่างแน่นอนเกี่ยวกับการวัดผลว่า หลังเรียนจบหัวเรียนแต่ละบทการมีการวัดผลทุกรังสี เพื่อพัฒนาความรู้ ถึงแม้ว่าส่วนจะได้ปฏิบัติบทบาทหนึ่งอยู่ในเกณฑ์มาก แต่ควรไม่มีการเรียนภาคอีกไปว่า การสอนแต่ละครั้งนั้น ขอสอนยาก ง่ายเพียงใด เพราะการวิจัยครั้งนี้เพียงแต่ทำให้ทราบว่าได้ปฏิบัติมาก แต่ไม่ทราบถึงระดับความยากง่ายของข้อสอบ เพราะหากขอสอบอยู่ในระดับที่ยากก็ไม่ได้ก่อให้เกิดผลดีแก่นักศึกษาสู่ใหญ่ แต่อาจทำให้นักศึกษาเกิดความกลัวและหดหู่อยู่ในที่สุด

ค่านความล้มเหลวนักศึกษา เจ้าหน้าที่กรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาสู่ใหญ่ มีความเห็นตรงกันว่า บทบาทของผู้สอนให้ปฏิบัติอยู่ในเกณฑ์มากเป็นอันดับแรกคือ "แนะนำทางให้นักศึกษาปฏิบัติตนให้เหมาะสมกับภาระงาน" และจะเป็นของโรงเรียน เพื่อให้ทุกคนอยู่รวมกันอย่างสงบสุข" ซึ่งตรงกับความคาดหวังของผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาสู่ใหญ่ ว่าสูญเสียควรได้ปฏิบัติบทบาทหนึ่งอยู่ในเกณฑ์มาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มีจำนวนนักศึกษาสู่ใหญ่มาก และการที่บุคคลจำนวนมานาอยู่รวมกันภายในบริเวณโรงเรียน อาจจะต้องมีข้อจำกัด เช่น อุปกรณ์ ความมา ซึ่งผู้สอนเองก็คงจะคำนึงถึงความจริงด้านนี้ จึงคงพยายามที่จะเป็นผู้แนะนำภาระเบียบถ่อง ๆ พร้อมทั้งแนะนำทาง เพื่อให้บุคคลสามารถอยู่รวมกันอย่างสงบสุข อันจะเป็นผลสัมปทานในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย และเป็นหน้าสังเกตให้กับประการหนึ่งว่า ผู้สอนสามารถปฏิบัติบทบาทหนึ่งได้อยู่ในเกณฑ์มากยังไงซึ่งอ่อนน้อมเป็น เพราะ ผู้สอนเคยชินกับการแนะนำตัวก่อน เดือน นักเรียนในโรงเรียนให้อยู่ในระเบียบ จึงทำให้ผู้สอนปฏิบัติเน้นหนักในบทบาทนี้ อย่างไรก็ตาม ด้วยสูญเสียได้ใช้วิธีการแนะนำทางให้นักศึกษาสู่ใหญ่ ให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบโดยยึดหลัก

ของ Carl Rogers (บ้างถึงใน สุวัณ พัฒนาฯ 2524 : 61-62) ที่ว่า "ให้ความไว้วางใจและยกย่องผู้เรียน" นั่นคือ เมื่อให้แนวทางแพร์ก์ปอลส์ให้ผู้เรียน มีอิสระในการตัดสินใจว่าจะปฏิบัติหรือไม่ โดยผู้สอนไม่แนะนำทางเดินบังคับ หรือ กำหนดแล้วก็เท่ากัน เป็นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักคิดในการที่จะปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม คือ การอยู่ร่วมกันภายในโรงเรียนระหว่างระยะเวลาหนึ่งอย่างสงบสุข ซึ่งจะเป็นการ สะท้อนให้เห็นว่าผู้สอนได้คำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนบรรลุ กระบวนการ คิดเป็น แผลงย่อเป็นการง่ายที่จะให้ผู้เรียนฝึกหัดตามกฎระเบียบ ของโรงเรียนเพื่อการอยู่ร่วมกันภายในทางสงบสุขเพียงใช้การแนะนำแนวทางเท่านั้น ทั้งที่ โกรวิท วรพิพัฒน์ (ม.ป.ล. : 2-3) กล่าวว่า ความสุขของคนเราหรือ เมื่อ ที่เราเองและลูกศิษย์ของเราสามารถประสมกลมกลืนให้อบายนี้ และการที่คนเราจะ สามารถเป็นเพื่อนนั้นได้ บุคคลผู้นั้นจะต้องเป็นคนคิดเป็น ดังนั้นจึงน่าจะได้มีการ ศึกษาที่มาจากการที่ผู้สอนให้ปฏิบัติบทบาทชั้นอยู่ในเกณฑ์มากແவ้นนักศึกษา ผู้ให้ฝึกปฏิบัติตามกฎระเบียบ และอยู่ควบคุณอย่างสงบสุขหรือไม่

3. ผลการเบริญบเดี่ยบความแตกต่างของบทบาทที่คาดหวัง และความ แตกต่างของบทบาทที่ปฏิบัติจริง ของผู้สอนการศึกษาผู้เรียนแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ในระหว่างที่ศูนย์ของเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และ นักศึกษาผู้เรียน

สมมติฐานข้อที่ 1 บทบาทที่คาดหวังของผู้สอนการศึกษาผู้เรียนแบบเบ็ดเสร็จ ระดับที่ 3-4 ตามที่ศูนย์ของเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาผู้เรียน แยกทางกัน

จากผลการวิจัยปรากฏว่า เจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาผู้เรียน มีความคาดหวัง ต่อบทบาทผู้สอนควรปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกๆ หน้า

เมื่อพิจารณาแล้วพบว่า คะแนนเฉลี่ยของบทบาทที่คาดหวังของผู้สอนการศึกษาในแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามที่แนะนำของ เจ้าหน้าที่กรมการศึกษาก่อน โรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยตามที่แนะนำของนักศึกษาในทุกค้าน ถึงแมจะอยู่ในเกณฑ์มากเข่นเดียวกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทั้งเจ้าหน้าที่กรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้บริหาร และผู้สอน ภายนอกส่วนรวมในการดำเนินการจัดตั้งโรงเรียน ผู้ใหญ่ มีความรับผิดชอบตอบแทนที่ให้จากการจัดการศึกษา ประกอบกับส่วนมากของผู้สอนแบบสอนตามมาตรฐานทางวิชาครุ จึงยอมท้องเกียรติไว้กับหลักการทำงาน จิตวิทยาการเรียนการสอนมาบ้าง จึงทำให้มีความคาดหวังว่าผู้สอนไปปฏิบัติบทบาท แหล่งค่านามากเท่าไหร่ ก็จะยิ่งทำให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เท่านั้น และถ้าการจัดการศึกษาในแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ทั้ง 3 กลุ่มรับผิดชอบ ประสบผลสำเร็จนั้นก็ต้อง ความภาคภูมิใจของทุกฝ่าย ส่วนนักศึกษาในผู้สอนอาจเป็น เพราะประสบการณ์เดิมจากการเรียนในโรงเรียนเป็นคัวสกัดกันที่ทำให้นักศึกษาในที่ ไม่ตั้งความคาดหวังต่อบทบาทของผู้สอนไว้สูงนักและถ้าให้พิจารณาจากเหตุผลในการ มาเรียนส่วนใหญ่มาเรียนเพื่อต้องการประกาศนียบัตรเพื่อไปศึกษาต่อ ซึ่งเหตุผลนี้อาจ เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาไม่คาดหวังหรือสนใจกับสิ่งที่เข้าจะได้รับในกระบวนการเรียน การสอนนอกจากผลสุดท้ายคือประกาศนียบัตรที่เข้าเชื่อว่าจะเป็นสิ่งที่ทำให้เข้าสามารถ ขึ้นไปสู่การศึกษาขั้นสูงต่อไป เมื่อเป็นเช่นนี้จะเห็นชัดว่า ความมุ่งหมายของนักศึกษา ส่วนใหญ่ กับหลักการของ การศึกษาในแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ซึ่งมุ่งให้เรียนนำ ความคืบไปใช้ในชีวิตประจำวันนั้น มีความขัดแย้งกัน

สมมติฐานที่ 2 บทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาในแบบเบ็ดเสร็จ ระดับที่ 3-4 ตามที่แนะนำของเจ้าหน้าที่กรมการศึกษาก่อนโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาในที่ มีความเห็นต่อบทบาทที่ผู้สอนการศึกษาในแบบเบ็ดเสร็จ ระดับที่ 3-4 ให้ปฏิบัติจริง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค้าน

จากการวิจัยปรากฏว่า เจ้าหน้าที่กรมการศึกษาก่อนโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาในที่ มีความเห็นต่อบทบาทที่ผู้สอนการศึกษาในแบบเบ็ดเสร็จ ระดับที่ 3-4 ให้ปฏิบัติจริง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค้าน

เมื่อพิจารณาท่อไปพบว่า โดยส่วนรวมจะแนวโน้มของทัศนะของเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน ตอบบทบาทที่ผู้สอนได้ปฏิบัติจริงนั้น ทั่วไปว่า ค่าคะแนนเฉลี่ยของทัศนะของผู้บริหาร ผู้สอนและนักศึกษาอยู่ในช่วงที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่าเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียนนั้น เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการวางแผนนโยบายหลักการทางๆ ของการจัดการศึกษาอยู่แบบเบ็ดเสร็จ อีกทั้งเป็นผู้อุปนรนให้แก่ผู้สอน ดังนั้นอาจเป็นไปได้ว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ไปติดตามคุณภาพการปฏิบัติงานของผู้สอนก็ยอมรับด้วยคำชมเชย แต่เมื่อเทียบกับบทบาทหรือหลักการทำงานฯ ซึ่งอาจทำให้เห็นว่าบทบาทที่ผู้สอนได้ปฏิบัติจริงอยู่นั้นไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ส่วนผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาอยู่ในช่วงที่เป็นผู้ที่รวมในการบูรณาการเรียนการสอน และมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด จึงอาจทำให้เห็นว่ามีอุปสรรคทางๆ ในทางปฏิบัติ เช่นเวลา ความเนื่องด้วย หรือสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ที่ทำให้ผู้สอนปฏิบัติบทบาททางๆ ได้ไม่คืบ ก็ จึงทำให้เห็นว่า เท่าที่ผู้สอนปฏิบัติอยู่ก็อยู่ในระดับที่เป็นฝาทางผลลัพธ์สมควร

4. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างบทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่ปฏิบัติจริง ของผู้สอนการศึกษาอยู่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามทัศนะของเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน และนักศึกษาอยู่ในช่วง

สมมติฐานข้อที่ ๓ บทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอน การศึกษาอยู่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามทัศนะของเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่าน ซึ่งเป็นไปตามที่พบโดย ช่างเรียง (2516 : 30) ได้กล่าวไว้ว่า "บทบาทจริงที่บุคคลแสดงนั้นไม่แน่อนเสมอไปว่าจะเพื่อนกับบทบาทที่ควรจะเป็นไปตามปัจจัยสถานของสังคม" และเมื่อพิจารณาท่อไปถึงผลของการทดสอบความแตกต่าง พบร้า คะแนนแนวโน้มของบทบาทที่คาดหวังสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ย

จากผลการวิจัย ปรากฏว่า บทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่ปฏิบัติจริง ของผู้สอนการศึกษาอยู่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามทัศนะของเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่าน ซึ่งเป็นไปตามที่พบโดย ช่างเรียง (2516 : 30) ได้กล่าวไว้ว่า "บทบาทจริงที่บุคคลแสดงนั้นไม่แน่อนเสมอไปว่าจะเพื่อนกับบทบาทที่ควรจะเป็นไปตามปัจจัยสถานของสังคม" และเมื่อพิจารณาท่อไปถึงผลของการทดสอบความแตกต่าง พบร้า คะแนนแนวโน้มของบทบาทที่คาดหวังสูงกว่าค่าคะแนนเฉลี่ย

ของบทบาทที่ปฏิบัติจริงทุกค้าน ตามที่ศักดิ์ของเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน ซึ่งพยายามถึงว่า สิ่งที่ผู้สอนได้ปฏิบัติจริงนั้นไม่เป็นไปตามความคาดหวังของเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียนนำเอกสารปฏิบัติจริง ของผู้สอนเท่าที่พับเน้นไปเปลี่ยนเที่ยงบันทึกหรือหลักการที่ผู้สอนควรจะเป็น ซึ่ง ในการเป็นจริงแล้วอาจมีอุปสรรคหรือล็อคเกิลของอื่น ๆ ที่ทำให้ผู้สอนปฏิบัติบทบาท ทาง ๆ นั้นไม่เต็มที่ ซึ่งกรณีเช่นนี้ อาจเกิดขึ้นได้เสมอที่ผู้ปฏิบัติการไม่สามารถปฏิบัติ งานได้ตรงตามที่มีไว้หรือหลักการ เช่นที่ฝ่ายวิชาการ หรืออยู่กำหนดโดยนายกองการ

สมมติฐานข้อที่ 4 บทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามที่ศักดิ์ของผู้บริหารแต่ละคน

จากการวิจัย ปรากฏว่า บทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงของ ผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามที่ศักดิ์ของผู้บริหาร แต่ละคน กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค้าน ซึ่งเป็นไปตามที่ วารี คิดละเอียด (2520 : 85-89) ให้ศึกษาถึงความขัดแย้งระหว่างบทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่ เป็นจริงและพบว่า บทบาทที่เป็นจริงของอาจารย์ทางจากที่ผู้บริหารและนักศึกษา คาดหวังเมื่อพิจารณาท่อไปถึงผลของการทดสอบความแตกต่าง พนวะ คะแนนเฉลี่ย ของบทบาทที่คาดหวังสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของบทบาทที่ปฏิบัติจริงทุกค้านตามที่ศักดิ์ ของ ผู้บริหาร หมายถึงว่า ผู้บริหารซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้สอน ได้มีความคาดหวังที่การ ปฏิบัติบทบาทค้านทาง ๆ มากกว่า ที่ผู้สอนซึ่งเป็นผู้ให้บังคับบัญชา ได้ปฏิบัติจริง ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการสอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 จึงทำให้ได้ เข้าร่วมการอบรมผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 จึงทำให้ได้ เรียนรู้ถึงหลักและวิธีการวางแผนการสอนการปฏิบัติคนเดียว ใจจึงจะทำให้กระบวนการเรียน การสอนมีประสิทธิภาพ รวมทั้งในฐานะของหัวหน้าสถานศึกษาซึ่งมีความรับผิดชอบ ต่อการจัดการศึกษาโดยตรง ก็ยอมมองภาคหัวไว้เพื่อส่วนครัวได้ปฏิบัติบทบาท ทุกค้านอยู่ในเกณฑ์มากเพื่อประสิทธิผลดังกล่าว แต่ผลที่ออกมานั้นผู้สอนปฏิบัติ บทบาทไม่ได้เท่ากับที่ผู้บริหารคาดหวังอันอาจเนื่องมาจากการอุปสรรค ปัญหาค้างๆ

ที่บูริหารยอมจะต้องทราบค์ในฐานะผ่องหัวหน้าสถานศึกษาที่ต้องด้อยคุณภาพและแนะนำแก่ผู้ทรงค่าเนินงานในสถานศึกษาของตนมีผู้หา อุปสรรค้นั้น ก็อาจจะเป็นการที่ผู้สอนอีกประมาณรายละ 42.94 ปั้งไม่เกย์ໄกเข้ารับการอบรม, หรือจะเป็น เพราะเครื่องกระตุนอัน เช่น ความไม่สนใจหรือความไม่พร้อมของนักศึกษายังไง การที่ผู้สอนเองยังไม่เห็นความสำคัญอย่างแท้จริงของการศึกษาอยู่ หรือแม้แต่เรื่องของเวลาในการสอน อุปกรณ์ หรือ ภาคตอบแทนแก่ผู้สอน เป็นกัน

สมมติฐานข้อที่ 5 บทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอน การศึกษาอยู่ในแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามทักษะของผู้สอน แตกต่างกัน

จากการวิจัย ปรากฏว่า บทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาอยู่ในแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามทักษะของผู้สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกครั้น ซึ่งสอดคล้องกับที่พบโดย ช่างเรียง (2515 : 30) ให้ให้ความเห็นไว้ว่า "บทบาทจริงที่บุคคลแสดงนั้น ไม่แนนอน เสมอไปว่าจะเหมือนกับบทบาทที่ควรจะเป็นไปตามปั้นสถานของสังคม" และเมื่อได้พิจารณาต่อไปถึงผลของการทดสอบความแตกต่าง พบร้า คะแนนเฉลี่ยของบทบาทที่คาดหวัง สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของบทบาทที่ปฏิบัติจริงทุกครั้น ตามทักษะของผู้สอน ท่านอาจเป็นเพราะผู้สอนเองก็มีความคาดหวังว่า ตนเองนั้นควรปฏิบัติบทบาททุกครั้น ให้มากเท่าที่จะเป็นไปได้ เพราะส่วนมากของผู้สอนที่ตอบแบบสอบถามรายละ 88.64 มีความรู้ในทางวิชาครู ซึ่งย่อมจะมีความรู้เกี่ยวกับจิตวิทยาและหลักวิธีการทางทฤษฎี ในการที่ควรจะปฏิบัติตนเพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ แท้ที่ไม่สามารถจะปฏิบัติจริงให้ได้ตามที่คาดหวังไว้ อาจเนื่องมาจากการขาดทุนที่ พบโดย ช่างเรียง (2515 : 30) ให้เชื้อคิดเห็นไว้ว่า "บทบาทที่บุคคลแสดงจริง ๆ นั้น เป็นผลของปฏิกริยาแห่งบุคคลของบุคคลที่รองสถานภาพรวมกับบุคคลภาพของบุคคลอันที่มาร่วมในพฤติกรรมและเครื่องกระตุนทาง ๆ ที่มีอยู่ในเวลาและสถานที่เกิดการแสดงบทบาท" กันนั้น จึงน่าจะพิจารณาให้คำปรึกษาที่เกี่ยวข้องกับผู้สอน เช่น ผู้เรียน อาจมีผลต่อการปฏิบัติบทบาทของผู้สอน จ้าวเรียนไม่ตั้งใจ ไม่มีความพร้อม นอกจากนี้ยังอาจเนื่องมา

จากการและความเห็นอย่างของผู้สอน เวลาที่จำกัดในการปฏิบัติงานในโรงเรียน ญี่ปุ่น ความไม่พร้อมของอุปกรณ์การสอนเหล่านี้อาจเป็นผลกระทบให้ผู้สอนปฏิบัติบทบาททาง ๆ ในไปสัมภาษณ์ความคาดหวังและจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามมีจำนวนเพียงร้อยละ 57.06 ที่เคยได้เข้ารับการอบรมผู้สอนการศึกษาญี่ปุ่นแบบเบ็ดเสร็จ ระดับที่ 3-4 ทำให้น่าสังเกตว่า จริงอยู่ว่าผู้สอนจำนวนมากมีความรู้ทางครุแทการชัดเจนมากขึ้น 瓜จะได้มีการฝึกปฏิบัติเพิ่มเติมให้ถูกต้องกับการเรียนการสอนญี่ปุ่นให้ดียิ่ง เพราะผู้สอนส่วนมากเคยชินกับการสอนเด็กในโรงเรียน จึงควรได้มีการพิจารณาที่จะช่วยให้ผู้สอนได้เข้ารับการอบรมอย่างทั่วถึง การที่ผู้สอนให้ความเห็นว่าตนเองได้ปฏิบัติบทบาทจริงอยู่ในระดับที่ทำก้าวที่คาดหวังนั้น เป็นเรื่องที่น่าจะได้มีการศึกษาถึงปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

สมมติฐานข้อที่ 6 บทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาญี่ปุ่นแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามทัศนะของนักศึกษาญี่ปุ่นแต่ละคนกัน

จากการวิจัยปรากฏว่า บทบาทที่คาดหวังกับบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาญี่ปุ่นแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ตามทัศนะของนักศึกษาญี่ปุ่นแต่ละคนกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพิกุล เลิศมงคลธรรม (2523 : 66) ที่ศึกษาเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนของการศึกษาญี่ปุ่นแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 หั้งในสภาพเป็นจริงและที่คาดหวังตามความคิดเห็นของนักศึกษาญี่ปุ่น และส่วนหนึ่งของสภาพการเรียนการสอนคือ ค้านตัวรูปสอนนั้น ปรากฏว่า ความคิดเห็นของนักศึกษาญี่ปุ่นตามสภาพที่เป็นจริงน้อย ในขณะที่คาดหวังหรืออยากรู้เป็น ผลจากการวิจัยครั้งนี้พบว่า เมื่อพิจารณาผลของการทดสอบความแตกต่างนั้น คะแนนเฉลี่ยของบทบาทที่คาดหวังทั้งสองภาคคะแนนเฉลี่ยของบทบาทที่ปฏิบัติจริง ทุกด้านตามทัศนะของนักศึกษาญี่ปุ่น เช่นกัน แท้จากผลการสังเกตคะแนนเฉลี่ยบทบาทที่ปฏิบัติจริงตามทัศนะของนักศึกษาญี่ปุ่น แต่คะแนนไม่มีปรากฏว่าอยู่ในเกณฑ์อยู่หรือน้อยที่สุด ซึ่งก็ยังทำให้พอจะเห็นได้ว่า ช่องว่างระหว่างความคาดหวังของนักศึกษาญี่ปุ่นแบบบทบาทของผู้สอน กับความเห็นของนักศึกษาญี่ปุ่นโดยบทบาทที่ญี่ปุ่นสอนให้ปฏิบัติจริงนั้นยังไม่กว้างมากจนถึงกับ

จะทำให้นักศึกษาญี่ปุ่นเกิดความเตื่องหวาดในตัวผู้สอน เพียงถ้าได้มีการร่วมกันในการพยาบານปรับปรุงคุณภาพของผู้สอนจากหลาย ๆ ฝ่าย ก็อาจจะทำให้ระบบ การเรียนการสอนการศึกษานิยมในญี่ปุ่นแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 มีประสิทธิภาพมากขึ้น ในเวลาต่อไป

เมื่อได้พิจารณาผลสรุปของการวิจัยครั้งนี้ เมื่อจะพบว่าความทัศนะของเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษาเอกโรงเรียน บุคลากร ผู้สอน และนักศึกษานิยมในญี่ปุ่น ผู้สอนได้ปฏิบัติบทบาทจริงไม่เป็นไปตามที่ผู้ตอบแบบสอบถามตามห้อง 4 กลุ่ม ได้คาดหวังไว้ แต่ก็ไม่ใช่เรื่องที่รายแรงนัก เพราะผู้ตอบแบบสอบถามตามห้อง 4 กลุ่ม คาดหวังไว้ว่า ผู้สอนควรปฏิบัติบทบาททุกคนในเกณฑ์มาก และในความเป็นจริง ผู้สอนได้ปฏิบัติบทบาทอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ตามที่ศักดิ์ของห้อง 4 กลุ่ม ซึ่งไม่ถึงกับจะอยู่ในเกณฑ์ น้อยหรืออยู่ที่สุด เมื่อเป็นดังนี้ก็พอที่จะมีความหวังท่องไปว่า คงไม่ใช่เรื่องยากนักที่จะมีการทางานปรับปรุงหรือลงเสริมให้ญี่ปุ่นสอนได้ปฏิบัติบทบาททุกค่านตามความคาดหวัง อันจะส่งผลไปถึงการศึกษาที่มีประสิทธิภาพต่อไป แห่งนั้นทองเกิดจากความร่วมมือของ ทุกฝ่ายผู้ทั้งแท้ เจ้าหน้าที่กรรมการศึกษาเอกโรงเรียน ซึ่งเป็นผู้จัดอบรมผู้สอน และ ติดตามผลการปฏิบัติงาน บุคลากร ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาคือคุณแล้วก็ปรึกษาแก้ไขสอน ภายใต้ในโรงเรียน ผู้สอนซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติบทบาทที่ต้องคอยฝึกฝนและทางานเรียนรู้หลัก วิธีการในการปฏิบัติตามในทุกห้อง และนักศึกษานิยมในญี่ปุ่นเป็นผู้เรียนที่มีส่วนช่วยเสริม ให้ญี่ปุ่นสอนได้ปฏิบัติบทบาทอย่างเต็มที่ เพราะการศึกษานิยมในญี่ปุ่นแบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 เป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งพัฒนาคุณภาพของประชาชน เพื่อผลประโยชน์ของการพัฒนา ประเทศต่อไป กับนั้นเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ทราบแล้วว่าการปฏิบัติ บทบาทของผู้สอนนั้นเป็นตัวจัดรสำคัญในการดำเนินการเรียนการสอนนั้นยังไม่เป็น ที่น่าพอใจหรือยังไม่สมบูรณ์นัก ก็ไม่สมควรที่จะปล่อยปละละเลยไว้ เพราะคุณภาพ ของนักศึกษานิยมในญี่ปุ่นจะคืบไม่ได้ตามความต้องการคุณภาพที่ของผู้สอน

ขอเสนอแนะ

ก. ขอเสนอแนะสำหรับบทเกี่ยวข้อง

1. ผู้บริหารของโรงเรียนควรได้สำรวจจำนวนผู้สอนซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของตนเองที่ยังไม่เคยได้เข้ารับการอบรมผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 และพยายามให้การสนับสนุนในการที่จะให้ผู้สอนได้มีโอกาสเข้าร่วมรับการอบรม เพราะผลจากการวิจัยครั้งนี้อาจทำให้เป็นที่สันนิษฐานได้ว่า ถ้าผู้สอนได้รับการแนะนำแนวทางอย่างถูกต้องสำหรับการสอนผู้ใหญ่และการสอนเพื่อการคิดเป็นแล้วบ่มเป็นการง่ายในการที่ผู้สอนจะได้ปรับปรุงหรือพัฒนาการปฏิบัติให้กระบวนการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ลังเกตจากเกณฑ์การปฏิบัติจริงตามทัศนะของทุกฝ่ายก็นาคิความสูญเสียสามารถปรับปรุงตนเองให้สมตามความคาดหวังของทุกฝ่ายได้ไม่ยากนัก

2. ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียนที่ออกนิเทศหรือตรวจเยี่ยมโรงเรียน ควรได้มีการปรึกษาหารือกันยังชื้นในเรื่องของแหล่งที่มา เปิดการอบรมผู้สอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 เนื่องจากในกรุงเทพมหานครไม่มีศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนที่จะเป็นฝ่ายประสานงานการจัดอบรม ดังนั้นจึงควรทบทั้งสองฝ่ายรวมทั้งผู้สอนเองก็ที่จะติดตามข่าวของการอบรมในเขตใกล้เคียง เพื่อที่จะได้มีโอกาสเข้ารับการอบรมมากขึ้น หรือมีนิเทศน์การอบรมมีอภิญญาในการที่จะจัดอบรมในเขตกรุงเทพมหานครเพื่อความสะดวกของทุกฝ่าย ทั้งนี้อาจติดขัดในเรื่องงบประมาณการจัดอบรมหรือความไม่สะดวกในการเบิกจ่ายซึ่งภาระนี้ถ้าเจ้าหน้าที่กรรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้มีการกระตุ้นให้ทั้งผู้บริหาร ผู้สอนได้เห็นความสำคัญของการอบรมที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อกระบวนการเรียนการสอน ก็น่าจะได้รับความร่วมมือจากทั้งสองฝ่ายที่จะจัดการประสานงานกันเพื่อจัดการอบรมขึ้น เพราะการปล่อยให้ผู้สอนอีกจำนวนมากไม่ทราบหลักการที่ถูกต้องย่อมจะไม่ก่อให้เกิดผลคืออย่างใดเลยต่อการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4

3. หากมีการปรึกษาหรือพูดคุยกันในระหว่าง เจ้าหน้าที่กรรมการศึกษา/นอกโรงเรียน ผู้บริหาร ผู้สอน ถึงเรื่องปัญหา หรืออุปสรรคที่เกิดขึ้นในกระบวนการ การเรียนการสอนนั้น ก็ควรที่ทุกฝ่ายจะได้คำนึงถึงนักศึกษานั้นให้ชัดเจนอาจจะมีข้อ คัดข้องใจ หรือข้อเสนอแนะที่ควรจะได้นำมาพิจารณาด้วย เพราะนักศึกษาจะสามารถ เป็นกระจาดสะท้อนการปฏิบัติงานของผู้สอนได้เป็นอย่างดี ซึ่งการทำได้จะทำให้เห็น ปัญหา และแนวทางในการแก้ปัญหาในวงกว้างขึ้น ไม่จำกัดอยู่เพียงความคิดของผู้จัด การศึกษาทั้ง 3 กลุ่มเท่านั้น

4. ในด้านผู้สอนเองควรให้ความสำคัญของการสอนในโรงเรียนผู้ใหญ่โดย ที่ไม่ควรคิดว่าเป็นการสอนพิเศษแก่นักเรียน และจากผลการวิจัยครั้งนักเป็นที่ ปรากฏว่า ผู้สอนเองก็ตระหนักรู้ว่าในทางปฏิบัติบทบาทจริงนั้นผู้สอนได้ปฏิบัติอยู่ ในเกณฑ์ที่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก ดังนั้น ผู้สอนจึงควรพยายามปรับปรุงตนเอง จะเป็นภารกิจการเข้ารับการอบรมเมื่อมีโอกาส การแสวงหาความรู้ที่เกี่ยวกับการจัด การเรียนการสอนผู้ใหญ่ หรือศึกษาแนวความคิดที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนใน กระบวนการคิดเป็น ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะสามารถทำให้ผู้สอนเป็นผู้ที่มีประสบการณ์มากขึ้น สามารถเข้าใจผู้เรียนและจัดกระบวนการเรียนการสอนให้ถูกต้องยิ่งขึ้น เพราะการ ที่ผู้สอนมีความเชี่ยวชาญในระดับสูง มีประสบการณ์การสอนในโรงเรียนนานาไม่ใช่เรื่อง ที่จะแสดงว่าผู้สอนสามารถสอนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ได้บรรลุ จุดมุ่งหมายเป็นอย่างดี เพราะจากการศึกษาจากเอกสารงานวิจัยทางก็เป็นสิ่งที่ ให้เห็นชัดแล้วว่านักศึกษาผู้ใหญ่กับเด็กนักเรียนในโรงเรียนมีความแตกต่างกันใน รายละเอียดที่ผู้สอนไม่ควรมองข้ามไป

5. ในการส่งเสริมให้ผู้สอนได้ปฏิบัติบทบาทจริงในการเรียนการสอนให้ ใกล้เคียงหรือบนระดับมาตรฐานที่ทุกฝ่ายคาดหวังนั้น อาจมีวิธีการหนึ่งที่น่าสนใจ จากการที่มองเป็นไปในกระบวนการเรียนการสอนเพียงอย่างเดียวที่คือ การจัดเอกสาร เสริมความรู้ อาจเป็น บทความที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน หลักการ ปรัชญาทาง ๆ ของ การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3-4 ซึ่งสามารถลงในวารสารการศึกษานอก โรงเรียนที่จะต้องมีการเผยแพร่ หรือประชาสัมพันธ์ให้ผู้สอนได้เป็นสมาชิกมากขึ้น,

จุดสาระเนยแพร์ความรู้ทางการสอนการศึกษาญี่ปุ่นรับผู้สอนการศึกษาญี่ปุ่นแบบเบ็คเชอร์จะระดับที่ 3-4 เป็นเห็น ซึ่งหากไม่มีการเริ่มและทำกันอย่างจริง ก็จะเป็นการช่วยคงความรู้ และประสิทธิภาพของผู้สอนที่ผ่านการอบรมแล้ว และในอีกห้านั่งก็เท่ากับเป็นการให้ความรู้แก่ผู้สอนที่บังไม่ผ่านการอบรมใหม่โอกาสได้รับความรู้จากการอ่านมา

6. จากการที่ได้พบว่า ห้องเรียนที่การสอนออกโรงเรียนญี่ปุ่นนาร ญี่ปุ่น และนักศึกษาญี่ปุ่น ทั้งภาคหัวและภาคทวีปญี่ปุ่นบทบาทที่มีต่อการสอนที่มีความต้องการที่จะสื่อสารกับผู้เรียนในแบบสอดคล้องอยู่ในเกือบทุกห้อง แท้จากภาระหนักที่เกิดมา เอกสารท่อง ๆ ในประวัติงานของตนให้ระบุบทบาทในพัฒนาผู้สอนการที่สอนญี่ปุ่นแบบเบ็คเชอร์จะระดับที่ 3-4 ควรปฏิบัติไว้อย่างเด่นชัด ทั้งนี้ญี่ปุ่นจึงคิดว่าต้องให้มีการพิจารณาเริ่มกันก่อนบทบาทในแต่ละห้องเพื่อให้ผู้สอนที่นั่นนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติอย่างทั่วไปในการสอนภาษาญี่ปุ่นนาร ญี่ปุ่นและผู้สอนภาษาญี่ปุ่นแบบเบ็คเชอร์จะระดับที่ 3-4 มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๗. ขอเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะให้ทำกริยาเรื่องนี้ในกลุ่มประชากรในเขตจังหวัดอ่อน ๆ เพื่อที่จะให้ทราบทัศนะของประชากรในเขตอ่อน ๆ ว่ามีทัศนะเช่นไรที่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยและบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้สอนการศึกษาญี่ปุ่นแบบเบ็คเชอร์ในเขตของตนเพื่อที่จะให้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข หรือส่งเสริมให้มีคุณภาพที่ดีขึ้นต่อไป

2. ควรจะให้ทำกริยาเบริร์บเพื่อผลของการปฏิบัติบทบาทจริงระหว่างผู้สอนที่เคยเข้ารับการอบรมผู้สอนการศึกษาญี่ปุ่นแบบเบ็คเชอร์จะระดับที่ 3-4 และผู้สอนที่ไม่เคยเข้ารับการอบรม

3. ควรให้มีการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษา ปัญหาในการจัดกระบวนการเรียนการสอนของผู้สอนการศึกษาญี่ปุ่นแบบเบ็คเชอร์จะระดับที่ 3-4 เพื่อจะให้นำมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขพอไป

4. ควรจะให้มีการวิจัยเชิงคุณภาพ เช่น ถัวกรสังเกต ลักษณะเพื่อศึกษาเจาะลึกลงในในบทบาทแต่ละห้องของผู้สอนการศึกษาญี่ปุ่นแบบเบ็คเชอร์จะระดับที่ 3-4 อันจะเป็นการยืนยันการปฏิบัติบทบาทของผู้สอนในแนนอนอีกรอบหนึ่ง